

Forfatter: Bjørnson, Bjørnstjerne

Titel: BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1876-10-10)

Citation: Bjørnson, Bjørnstjerne: "BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1876-10-10)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 83. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000058.pdf> (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Aulestad 1876, 10 oktober.

Du kære, kære væn,

den mig sendte bog fra en Vendelbo har bragt mig hjertelig til at ærgre mig og derpå til at le, så jeg ved ikke, om jeg skal sende dig tak for den æller ej. Den er kedelig og dum; men dens bornerthed er jo morsom! Ingen unavgiven man burde skyldes et partis førere for forbryderiske hænsigter, fædrelandsfordærvelige planer til egen fordel, og sådant burde du, rent ud sagt, hæller ikke have trykket, kære væn. I Danske tager skade på eders sjæl i denne kamp. Men det må jeg sige, at en samtale med danske bønder (og her kommer mange!) er en fryd mod samtale med en af eder; ti de er mådeholdne og ædruelige i sine udtryk om eder; men I er som dj ævle, når I taler æller skriver om dem. Nu ja, lad dette ligge, til vi engang atter tales ved.

Danske bønder fra de forskælligste ægne har bedt mig komme til sig forat holde foredrag, og jeg har et par småting s. 84 til dette brug foruden mit gamle slag-repertoire. Men Karoline skal først i December have sig en liden, og så længe må jeg være hjemme.

6*

Som jeg før har sagt dig, arbejder jeg vekselvis på tre ting. Jeg har haft en tung vinter, så det har gåt langsomt. Nu går det godt. Bare to arbejder er til udgivelse, det tredje er for scenen, helt og holdent. Fortællingen, som jeg væl først får færdig, og hvoraf den halve del ligger færdig til oversættelse, renskrevet af Karoline, burde du skaffe mig et godt marked for. Nu går skitsen fra Italien værden runt, og jeg får ikke en skilling for den. Hvorfor kan jeg ikke få en god engelsk oversætter, så har jeg jo afsætning for mine fortællinger i det minste i »Atlantic«. Den gang vil jeg også in- rætte mig slig, at min fortælling gir mig fult honorar på tysk. På denne måde skal den dog i alle fall inbringe mig 2000 Specier, antagelig mere. »Kongen« mener jeg ikke at lade oversætte. Den er ikke spillelig, fordi man tør ikke spille den, og Tyskerne er for royalistiske til at gide læse den, sælv om den er meget poetisk, hvad den virkelig er. Den er næmliq højt lagt over småligheden, skønt den behandler den med smil nu og da. Men jeg vænter ikke mange skillinger for den. Derimod skulde jo mit scenestykke inbringe mig nogle tusen; nu får vi se. Jeg lar det først gå i Tyskland, jeg trykker det ikke.

Jeg hører, at Nordahl Rolfsens tidsskrift går ænnu, og at det går på dit forlag. Jeg har aldrig set det. Men han har forlangt fortællinger af mig. Jeg har en del mindre, som jeg snart vil expedere til et tidsskrift. Men for dem vil jeg have 50 Spd. arket og tid til oversættelse. Min større fortælling (»Magnhild« heder den) sender jeg nu, første halvdel til Lobe- danz.

»Kongen« får du antagelig til trykning i December. Den er mig det kæreste arbejde af alle jeg har skrevet. Jeg tror, at den rager op blant nutidens fineste poesi. Men nu får du sælv se.

Du ved, jeg undertiden har klaget over ensomheden heroppe. Nu klager jeg ikke mere. Vel vil jeg gøre en sviptur; men ikke for længere tid vil jeg mere forlade landet forat ligge i by. Den øde, stæmnings-løse tilstan, jeg længe følte, er flyttet, jeg ved ikke til hvæm ænnu! Jeg er nu rig og glad. Den ro, jeg aldrig således før har følt, er over mig, den ro, som spejler himlens stjærner i sit stille tjærn. — Men Vorherre synes nok ikke om den; ti nu har han ladet den man, s. 85 som købte min ejendom i Kristiania, gå fallit. De, som først købte den af mig, har den da og må skynsomt bygge forat gøre tomterne i pænger, og så længe kan de intet give mig, og det nytter ikke mig at tage den tilbage; ti nu vil ingen købe. — Væl, jeg har nu arbejder på hånden og forelæsningerne foran mig; men javist er det sårt for mig, hvis jeg virkelig for alvor (og ikke bare lejlighedsvis for nogle, som ber derom) skal rejse og holde foredrag!! I hvært fall: jeg må have hjælp til at klare december-tærminen 2000 Spd. Jeg har tænkt mig en tre måneders væksel. Kan du hjælpe mig hermed, så har du jo valuta foruden i de arbejder, du nu får, i alt, jeg forræsten ejer her af inbo, besætning, avling, hvad der er lagt i min gård, i husene, i jorden; hvad jeg ejer i Kristiania, min fars-arv. Kort, jeg har sikkerhed at byde. Men jeg vil have fred for mine arbejder, nu, de er ved fuldendelsen.

Når jeg nu kommer til Danmark forat drage ud på landet til de bønder, som vil have mig (ingen politik!), kan jeg så, de dager jeg er i København, tage in hos dig? Bojsen har inviteret mig; men jeg har mine grunne til at sige nej.

Kære væn, jeg må også i vinter en tur til Tyskland, jeg må se større forhold, tale med mænesker fra store stæder, høre musik, se farver. Ak, hvorledes det nu skal falle på min sjæl! Men først nogle foredrag. Nu skikker jeg Bjørn til Berlin, hvor han skal være i to a tre år forat uddanne sig i musik. Det er mig en slig kær tanke, at han utvilksomt blir tonedigter. — Karoline ber mig hilse dig og dine. Skriv mig snart til! Nu er det længe siden sist. Den troeste brev-skriver dernede er fru Hejberg. Din innerlig hengivne

Bjørnst. Bjørnson.